Claude Ferrer: ?Els lligams entre la Catalunya del Nord i la del Sud són molt forts i encara ho seran més?

Catalunya Nord | 16-01-2020 | 18:36

Batlle de Prats de Molló

La figura de Claude Ferrer (1960) es va fer especialment mediàtica el passat novembre, quan va comparèixer al tall que Tsunami Democràtic havia convocat al pas de l?AP-7 per la Jonquera. L?objectiu, explica, era mitjançar entre els manifestants i la policia francesa, una actuació que sens dubte va ser un suport destacable a l?hora d?evitar l?actuació dels agents. Aquella va ser una acció que es va fer viral, però la seva ferma defensa de les llibertats i la democràcia ve de molt enrere. Per exemple, fa dos anys va signar, conjuntament amb un centenar de batlles nord-catalans més, un manifest dirigit al govern francès per denunciar la judicialització de la política a l?estat espanyol. ?No hem tingut absolutament cap resposta oficial. L?hauríem de tenir, però crec que no arribarà mai?, subratlla.

Molta gent el recorda per la seva mediació en el tall de Tsunami Democràtic a la Jonquera. Com ho va viure, tot allò?

Claude Ferrer. En tinc un record bo, tothom que hi era en té un bon record, diria. Per un costat hi havia els catalans del sud, gent que es manifestava per expressar la seva opinió, la seva veu. I, per altra banda, hi havia la policia francesa, que tenia l?ordre d?alliberar l?autopista, tot i que molt poques ganes de fer-ho durant el dia. Jo vaig discutir amb uns i altres per guanyar temps i arribar, així, a la nit. Si s?arribava a la nit, l?actuació policial es posposava fins a l?endemà al matí, i així va ser. Totes dues bandes van complir, es van comportar molt bé en aquest sentit i els manifestants van poder expressar el seu missatge, que comparteixo: defensar la democràcia i la llibertat dels presos polítics.

Què en pensa de la situació política que es viu a Catalunya?

C. F. No puc entendre l?actuació de l?estat espanyol, em fa vergonya, i això que el meu pare abans de ser català era espanyol, va fugir de la guerra civil durant la Retirada, tenia set anys. Catalunya és el meu país i em sap molt greu veure tot el que està passant; es pot pensar el que es vulgui, però si els meus amics són a la presó és perquè han complert amb el que demanava precisament la majoria del poble català, no es mereixen això.

Més enllà dels presos i els exiliats ara també es demana la inhabilitació del president Torra.

C. F. El que ha fet la Junta Electoral Central amb el president Torra és un acte de venjança de l?estat espanyol. Afortunadament, sembla que Europa ara comença a reaccionar, tot i que el seu pronunciament hauria d?haver arribat molt abans, esperava una resposta més ràpida en aquest sentit.

I com valora el posicionament de França en aquest assumpte?

C. F. L?estat francès no s?ha mogut gens. Formo part del centenar d?alcaldes de la Catalunya del Nord que vam signar un manifest per denunciar la judicialització de la política a l?estat espanyol ara fa dos anys, i fa mig any vam redactar un nou text. Ho hem enviat al govern francès, al Parlament i al Senat, i no hem tingut absolutament cap resposta oficial.

I l?espereu, la resposta?

C. F. L?hauríem de tenir, però crec que no arribarà mai. I em sap greu, perquè quan hi ha una mobilització conjunta d?aquest tipus, quan un centenar d?alcaldes que vetllen per la democràcia i les llibertats escriuen als presidents del Parlament i el Senat, com a mínim ens hem de merèixer una resposta.

Com es percep el procés a la Catalunya del Nord?

C. F. Durant aquest temps els mateixos alcaldes o moltes entitats i associacions del territori hem fet moltes coses en aquesta direcció, i la gent ho sap. Malgrat tot, els nord-catalans encara tenen por de manifestar-se sobre això i jo sempre els dic el mateix: aneu a Barcelona o algun altre indret de la Catalunya del Sud a expressar-vos. A Perpinyà, per exemple, es fan coses, cada dijous la gent es concentra al Castellet, però considero que encara no fem prou per a tot el que està passant: només fa alta mirar la condemna de presó de cent anys, això no és possible...

La futura visita del president Puigdemont potser servirà per expulsar temors.

C. F. Esperem amb molta felicitat l?arribada del president Puigdemont a Perpinyà. De fet, ja vam rebre la seva visita el juny de 2017, pocs mesos abans del referèndum de l?1 d?octubre. Els lligams entre la Catalunya del Nord i la del Sud són molt forts i encara ho seran més, el procés ha reactivat aquest sentiment lligat amb la cultura i l?ànima catalana.

Prats de Molló és un símbol de la Retirada, però podríem dir que també és un poble afí a la independència de Catalunya?

C. F. De la independència de Catalunya la gent de Prats de Molló no en parla, o en parla molt poc, perquè els sembla un objectiu complicat d?assolir. Ara bé, la identitat catalana a Prats és molt forta: aquí hi ha la casa -Vil·la Denise- on Francesc Macià va planificar l?operació per alliberar Catalunya de la dictadura de Primo de Rivera, vam acollir més de 100.000 refugiats durant la Retirada, la meitat de la gent del poble ve del costat de la Catalunya del Sud? Existeix un sentiment molt potent en aquest sentit i només fa falta veure la gent gran per comprovar-ho: tots parlen en català.

Tots ells deuen conversar, també, sobre com s?ha de resoldre el conflicte polític a Catalunya. Segons el seu parer, quina ha de ser la solució?

C. F. El diàleg, fa falta posar-se a una taula i parlar. Abans que res, però, cal alliberar a tothom, això és el primer que s?ha de fer. I a partir d?aquí es pot començar a parlar d?un sistema d?autonomia molt més fort del que s?ha tingut durant tot aquest temps i, sobretot, cal deixar que sigui la gent la que decideixi el seu futur: si vol fer un referèndum, que es faci. A Escòcia s?ha fet, per què a Catalunya no?

Autor: Redacció